

truuccions que es donaran oportunament, proporcionar al CENTRE tots els sers naturals que tinguin a llur abast i que, devent-hi figurar, no hi figurin, encara, en la col·lecció. Jo no tinc el més petit dubte de què, dins pocs anys, posseïrem el Museu de Ciències Naturals del Camp, si no complet, cosa impossible, al menys nodridíssim.

El Museu de Productes Agrícoles i Industrials té per finalitat fer conèixer lo que val i lo que representa la producció de la Ciutat i la del Camp. Si tenim interès en saber quines roques, minerals, plantes, etc., la Naturola ha posat en nostre Camp, no és lògic que sentim els mateixos afanyes per a saber lo que produeix la terra i lo que s'elabora en el treball quotidià de tants fills de nostra ciutat? Es que nosaltres no mostrarem amb satisfacció als nostres visitants, que seran molts i de totes les encontrades del món, les saboroses fruites, els delicats vins, els finíssims olis i tants i tants productes del nostre camp fertilíssim, admirable exemple de multicultiu, lliçó profitosa per a moltes regions de Catalunya i de fora de Catalunya? Es que no podem ensenyar, també, amb orgull els nostres teixits, mosaics, sabons i tants altres productes, que fins nosaltres mateixos no coneixem prou bé?

Per a crear aquest Museu el CENTRE compta amb el generós auxili d'importants Gremis. Així, doncs, és de suposar que prompte serà un fet. I quan un ocell de pas faci estada a Reus, en tornar a son niu dirà als seus: «He visitat el CENTRE DE LECTURA, on

he vist agermanats la Ciutat i el Camp.» Llavors, explicarà...

Heu's-aquí lo que seran els *Museus* del CENTRE. Aquestes notes les hem escrit pensant en els impacients, en els que es daleixen, critiquen i murmuren, sense aportar, sovint, el més petit esforç al treball comú. Potser un altre dia, no molt llunyà, n'escriuim unes altres, parlant del *que són els Museus* del CENTRE. En fer-les les dedicarem a aquest estol d'homes que senten una estimació filial per al CENTRE i que, modestament, calladament, posen llur gra de sorra per a bastir un temple a la cultura. Són aquests que per llur continuïtat i perseverància, per integració de llurs petits i persistents esforços, han fet immortal al CENTRE DE LECTURA. Són aquests com els minúsculs pòlips dels grans oceans, que, amb son treball insignificant, però continuat, durant segles i segles, han arribat a formar les illes madrepòriques contra quines costes s'esberlen les ones imponents i en quins esculls naufraguen els navilis guiats per la ignorància o per la negligència.

I fins, potser, algún altre dia, dediquem algunes ratlles a exposar *el que podrien ésser els Museus* del CENTRE, en apel·lació als que vivint meravellosament isolats en llur torre de marfil, absents a tot lo que passa a son entorn, sense preocupar-se del pròxim ni en bé ni en mal, deixen d'esmerçar precioses energies, tant necessàries, per a donar al CENTRE la grandesa que li pertoca per sa obra, plena de desinterès, en profit de la cultura del poble.

AL SI DE LA DONA

(SONET)

Dedicat al benivolgut amic, Dr. Alexandre Frios, Director del "Institut de Paericultura" de Reus.

*¡Salve! mammeyla pura i immaculada,
Font de vida, miracle de l'amor,
Ens donen la dolçura a l'abraçada
Ta divinal beylesa i ta finor.
Tu recordes els jorns d'edat daurada
En que l'hom és tant sòls capoyl de flor
I demunt teu, la Mare idolatrada,
Manyagosa li apreta sos rulls d'or.
Ets com blanca coloma dins d'un niu
D'amor i de tendresa grat caliu.
Tens l'expressió del llir i de la rosa.
Ets de la dona el més preuat thresor,
Forma gentil, i gala splendorosa
Que li posà Natura sobre el cor.*

MICHEL VENTURA BALANÁ.

AMOROSA

*Vols que et canti, oh ma estimada,
vols que et canti una cançó?
Vina, apropa't riallera;
vina, vina ben aprop!
La cançó que tu em demanis
serà palpitant d'amor;
quan ja l'hagis escoltada,
guarda-la sempre en el fons
del teu cor d'enamorada
com un perfum deliciós...
Vina, tonta! Que ets porugal
Encara et vull més aprop!
Si el meu cant sentia l'aire,
fins n'estaria gelós,
puix tot quant el meu cor senti
sols pot saber-ho ton cor!*

RICARD BALLESTER.